

ТОТ САМЫЙ
МАГАЗИН

[Хто зробить сніг](#)

Вибрати

Розділ 2

Навесні у лісі все оживає. Щодня стається так багато подій, що буває важко їх усіх зауважити. Виростають травинки, розпускається листя, розкриваються квіти, потічки і озера наповнюються чистою водою. В багатьох норах, барлогах, дуплах і гніздах народжуються чийсь брати і сестри. Весняне сонце розрухусь, розбурхусь, розвеселіє.

У тата-крота в цей час з'являлося найбільше роботи. Він працював у лісовій газеті «Кротяча правда». Його обов'язком було дізнаватися новини. Вдень він ходив по лісі, до всього приглядався, прислухався і приношував; розмовляв зі звірами, птахами і комахами. Все цікаве він записував у робочий блокнот. А ввечері друкував газету на друкарській машинці. Часом це затягувалося до пізньої ночі.

— Любий, лягай уже спати, — прокидалася невдоволена мама.

— Зараз, тільки допишу про жовті триси й візнесу газету на ганок, — відповідав тато. Бо вже на світанку прилітав дятел і забирав «Кротячу правду» до лісового кафе, де її міг читати кожен, хто хотів.

Ворона вже розправила крила, коли буря згадав найгодовніше.

– Муркаво, ну то цей... як то... дякую тобі...

– А я тобі, – Муркавка помахала лапою на прощання. – Лети здорові!

Через кілька хвилин Ворона з бурею зникли за хмарою.

– Цікаво, він уже їсть тости? – промовив Хрумтик, який сам починав дорожні канапки ще на землі.

Небо було похмуриє кілька днів. Але невдовзі знову вийшло сонце і потепліло. Тільки щось сталося з кольорами. Зелений ліс перестав бути зеленим. Дерева зробилися жовтими, золотистими, оранжевими, червоними, бордовими, брунатними і багряними. А небо – синім як ніколи.

– Бабине літо – найкращий час для малювання, – казала мама кротенят і роздавала дітям кольорові олівці.

Вони зручно водилися на галявині зі своїми альбомами і кожен вибирав собі дерево, яке хотів намалювати. Мама виносила контрабас і грала спеціально для дітей. Від низьких звуків маленькі жовті букові листочки відривалися від гілки і повільно летіли вниз...

Згодом під деревами збиралися цілі купи сухого листя. У сухому листі чудесно бавитися. Навіть просто ходити, щоб воно голосно шурхало. Тато-кріт казав, що це прекрасно заспокоює нерви. Але на дитей воно діяло інакше. Бігаючи по листю, кротенята починали нестримно бушувати. Вони перестрибували з купи на куту, запорхували в листя і присипали один одного, підкидали листя високо догори і гасали під саморобним листопадом. Мовчик любив клеїти з листя аплікації. Мудр розглядав найцікавіші листки через мікроскоп. Жужка з Бржікою придумали робити гірлянди. Всі діти нанизували листя на нитки, і білченята розвішували їх потім на дубі. Через ці кольорові гірлянди, та ще й через горіхи, гриби і грушки, які білки сушили на диму, голий осінній дуб виглядав як родинне дерево. А Загата, коли вже йшла додому, брала з собою цілий мішок листя, щоб висипати його у ріку і дивитися, як воно пливе.

Потім знову почались дощі. Дуже холодні й надокучливі. На галечині збралося так багато води, що перейти її без гумаків було важко. У таку погоду особливо затишно сидіти в норі і всім разом робити улюблене айвово варення. Відма було тепло, на печі стояв великий мідний казан, під яким палахкотів вогонь. Тато постійно підкидав дрова. Мама ні на мить не відходила від казана, помішуючи варення довгою дерев'яною ложкою. Діти готували всі нові порції айви. Тверді

жовті плоди треба було помити, почистити і порізати на дрібні шматочки.

— Мармелейро, — ні з того, ні з цього промовила мама. — Так португальською мовою буде айвове дерево, — пояснила вона.

— Ого! — здивувався Трісхун. — А як тоді буде сама ніч?

– Мармело, – не задумуючись, відповіла мама.

– Ого! Цкаво, – продовжував Тріс-хун, – а варення з айши?

– Мармеляда! – весело вигукнула мама і взялася куштувати своє вариво. Так кротенята дізнавалися все нові і нові слова.

— Чай! Хто буде пити чай? — скликала всіх Жужіка нагору. Разом з Ержікою вони привіесли великий термос чаю з медом і багато булочок. Це для дітей приготував Іжак, знаючи, що в перший день снігу на обід ніхто не піде. Захекані та розпашілі, звірята обступили білок. Тут були усі друзі — тринадцять кротів, Мартіна, Загата, а також Мартін з Бамбулом.

— Ходіть до нас! — покликала Ержіка трьох малих совенят, які востузилися на протилежному краю вершини. Вони вже від ранку робили льодяний спуск, щоби з'їжджати по ньому на ногах. Маленькими відрами совенята звідкись приносили воду і заливали довжелезну доріжку від верху до самого низу. Переважно сови адень сплять. Але з нагоди першого снігу вони відпросилися у мами на Горб. Від незвички совенята були трохи сонними. Вони позіхали, повільно рухалися, довго до всього придивлялися, інди шпорталися, а теплі хустки, у які вони були замотані, робили їх подібними до маленьких бабусь.

— Ми встидаємося, — відповіло найменше совенятко на запрошення Ержіки.
— Буває, — з розумінням зауважила Загата.
— Нічого собі, — прошепотіла Муркавка Повозки, — птахи, а встидаються.
— Слухайте! — раптом промовив Мурчик, доокуючи булку. — В мене є геніальна ідея! З'їдьмо тепер усі разом!
— Як це? — спитав Бамбул.
— Правила такі: беремо санки, ставимо їх в один ряд, усі сідають, я команду: на старт, увага, марш! І ідемо.
— А той, хто на лижах, то що? — поцікавилася Загата.

— Це я буду робити сніг!!! І мої брати!!! І Мур-
хавка!!!

— Хлопці, ви будете з'їжджати чи ні? — вигукну-
ло найстарше совеня.

— Скажи йому, що це сови роблять сніг на не-
бі!!! — з надією у голосі прохало найменше совеня.

— Ну так, роблять.

— А він бреше, що жось кроти!

— Він каже правду, але не жось кроти, а білі! Так само
як білки, зайці, бобри, їжаки, куніци, лосі, рисі. Вони собі
літають разом на хмарах, дивляться на землю і кидають
купи снігу.

Обратите внимание!

[Фріда, маленька лісова чаклунка](#)

[Міла, маленька повітряна піратка](#)

[Панорамка. Снігова королева](#)

[Крихітки-долоньки. Казки-вітамінчики](#)

[Марі, маленька принцеса-русалонька](#)

[Крихітки-долоньки. Казки-пластлінчики](#)

[Любимая книга детства. Золотой ключик или приключения Буратино](#)

[Кіт на ім'я Сплет](#)

[Пригоди Малого Вовчика. Геройська книжка Малого Вовчика](#)

[Пригоди Малого Вовчика. Капосна книжка Малого Вовчика](#)